

Μνήμη Βασίλη Παπαδιά

Εντελώς ξαφνικά, έφυγε από τη ζωή ένας κατά κοινή ομολογία σεμνός άνθρωπος, διακεκριμένος δάσκαλος και ερευνητής, που υπηρέτησε σε όλη του σχεδόν τη ζωή το Ίδρυμα, από τη θέση του καθηγητή, στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών.

Η θλίψη και η οδύνη όσων βρέθηκαν δίπλα του στον κοινό επιστημονικό αγώνα, όσων δίδαχτηκαν απ' αυτόν και συνεργάστηκαν μαζί του όλα αυτά τα χρόνια, τον συνόδεψε στο τελευταίο του ταξίδι.

Με φανερή συγκίνηση, ο Πρόεδρος του Τμήματος στο οποίο υπηρέτησε ο αειμνηστος Βασίλης Παπαδιάς, καθηγητής Γ. Κονταξής, εκφώνησε τον επακίδειο, λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Σε μένα έτυχε το θλιβερό προνόμιο να σε αποχαιρετήσω εκ μέρους των καθηγητών, των φοιτητών, του διοικητικού και τεχνικού προσωπικού της Σχολής ΗΜ&ΜΥ, της Σχολής που υπηρέτησες συνεχώς, σχεδόν σε όλη τη ζωή σου.

Σε γνωρίσαμε όλα αυτά τα χρόνια, σεμνό και σπουδαίο άνθρωπο, άριστο δάσκαλο και ερευνητή, αγαπητό συνάδελφο, πολύτιμο φίλο.

Δεν είναι η στιγμή κατάλληλη να παρουσιάσω το εκτενές διδακτικό, ερευνητικό, διοικητικό και αναπτυξιακό σου έργο. Χρειάζονται πολλές ώρες για να παρουσιασθεί το έργο σου, ακόμη και εν συντομία και γ' αυτό η Σχολή θα οργανώσει εκδήλωση για να τιμήσει το επιστημονικό σου έργο.

Παρά τα ασθένιατα θλίψης και οδύνης για την πρόωγη απώλεια ενός δικού μας ανθρώπου, η σκέψη μας περιπλανήθηκε στο χρόνο και έφερε μπροστά μας στιγμές και γεγονότα που χάραξαν τη ζωή όλων μας. Πρώτα απ' όλα θυμηθήκαμε το λαμπρό σου επιστημονικό έργο, που άνοιξε νέους ορίζοντες στην ελληνική και διεθνή έρευνα στα Σ.Η.Ε. Θυμηθήκαμε όλους τους συνεργάτες και σπουδαστές σου, που εμπνεύστηκαν και καθοδηγήθηκαν από σένα, στην επιστημονική και επαγγελματική τους ανέλιξη. Θυμηθήκαμε την ακαδημαϊκή σου αφοσίωση και την διαρκή σου αγωνία, για την αναβάθμιση των σπουδών και της έρευνας στο ΕΜΠ.

Θυμηθήκαμε τις αναρίθμητες συμμετοχές σου και εκπροσωπήσεις σε διεθνείς και ελληνικούς οργανισμούς.

Θυμηθήκαμε το ακούραστο ενδιαφέρον σου για τον εκσυγχρονισμό της ελλη-

νικής βιομηχανίας ηλεκτρικής ενέργειας. Θυμηθήκαμε την ανιδιοτελή εμμονή σου στην αξιοκρατία, ως μόνο μέσο για την διαρκή και διατηρήσιμη πρόοδο, σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας μας.

Θυμηθήκαμε πάνω απ' όλα στο πρόσωπό σου, έναν υπέροχο άνθρωπο, που άφηνε συχνά στην άκρη, αξιώματα και ιδιότητες και ερχόταν να συμπαρασταθεί σε οποιονδήποτε συνεργάτη, χρειάζοταν βοήθεια και συνασθηματική υποστήριξη.

Όλες αυτές οι αναμνήσεις μας βεβαιώνουν ότι, ένας λαμπρός και επαφάνης επιστήμων, μπορεί να είναι και απλός και ανθρώπινος, όταν ενδιαφέρεται για το κοινό και δημόσιο συμφέρον, όταν εμφορείται από αγνές ανθρωπιστικές αξίες..... Ενώπιον της εμφανούς αδυναμίας μας, να προσδιορίσουμε την εξέλιξη του αγώνα της ζωής με τον θάνατο, περιοριζόμαστε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για όσα προσέφερε σε μας, στη Σχολή μας και στο ΕΜΠ και να υποσχεθούμε ότι θα οδηγήσει τη σκέψη και την καρδιά μας, για έναν καλύτερο κόσμο με περισσότερη ανθρωπιά, δικαιοσύνη και αξιοκρατία.....».

Μνήμη Παύλου Ο. Σακελλαρίδη*

Την προσφορά ζωής του Καθηγητή Παύλου Ο. Σακελλαρίδη, πολύπλευρη και τεράστια δεν θα τολμούσα να την παρουσιάσω σε μερικές σελίδες παραθέτοντας το επιστημονικό, εκπαιδευτικό, διοικητικό και κοινωνικό του έργο. Άλλωστε, είναι γνωστό.

Έτσι, αντί για λουλουδία και για ένα τελευταίο αντίο στον Δάσκαλο, θέλω με σεβασμό να γράψω για όσα δίδαχθηκα δίπλα του και για όσα δεν πρόλαβα να του πω.

Μεγαλώνοντας κοντά του από παιδί, όσα στην αρχή μου φάνταζαν μαγικά... τα χρώματα και οι μορφές που αποκάλυπτε από παλιές μαυρισμένες εικόνες, τα αρώματα που ξεπετάγονταν από εκείνα τα περίεργα φαλιδία και τα κρασιά που έκρυβαν στη γεύση τους χιλιάδες αντιδράσεις.. για εκείνον είναι απλά. Είναι χημεία, και η «ζωή είναι χημεία».

Και έτσι, σιγά, σιγά τον γνωρίζω να βιώνει την επιστήμη του, εργατικός, ακούραστος και αφοσιωμένος. Τον ακούω να μιλάει και με γοητεύουν οι γνώσεις του, η οξυτήτα του πνεύμα-

τός του, το χιούμορ του, το απόσταγμα της σκέψης του. Ταυτόχρονα γνωρίζω τον άνθρωπο που αγαπά και πιστεύει στη νέα γενιά και αυστηρός, καθοδηγεί, συμπαραστέκεται, παροτρύνει, ενδιαφέρεται, νοιάζεται και δίνει.

Στο εργαστήριο, το κενό, κάθε μέρα που περνά μεγαλώνει, όμως όλα θυμίζουν τα λόγια του. Μείνε πιστή στην επιστήμη σου και δεν θα προδώσεις ούτε θα προδοθείς ποτέ. Θα κρατήσω και θα προσπαθήσω να συνεχίσω με όσα μας έμαθες Δάσκαλε, η μνήμη σου θα μένει πάντα ζωντανή.

Αικατερίνη Χαραλάμπους

* Εκτενές αφιέρωμα στην μνήμη Παύλου Σακελλαρίδη, με αναφορά το εκπαιδευτικό, ερευνητικό και επιστημονικό έργο του, θα γίνει στο προσεχές τεύχος του «Πυρφόρου»